

for at henlede Opmærksomheden paa, hvormeget vi maae lide ligeoverfor de Instituter, vi have, og hvor omhyggelige og sparsommelige vi i den Henseende maae være og vogte os for at gjøre et Skridt videre paa denne Bane. — Vi omtalte før at overføre fra Cultusministeriet til Indenrigsministeriet Forvaltningen af en Deel af de under førstnævnte Ministerium værende Instituters Midler; vil det ikke være rigtigere, om Finantsministeren, det er: Indenrigsministeren, gjorde et Bytte og afleverede Landbohøistolen til Cultusministeren, som har alle, idetmindste alle menneskelige, Culturmidler i sin Haand og derfor ogsaa kunde overtage denne Green af Forvaltningen, hvortil Indenrigsministeren har langt mindre Anledning.

Det er omtrent de Gjenstande, som jeg paa Sagens nærværende Standpunkt har troet at burde bringe for det ærede Thing.

J. M. Hansen: Den lille Bemærkning, jeg før tillod mig angaaende et vigtigt Punkt i Finantsloven, var den første, som Hans Excellence Cultusministeren berørte, da han fik Ordet. — Ja, maaskee jeg tager feil, at det ikke var Cultusministeren, maaskee det var Hs. Excellence Conseilspræsidenten eller Udenrigsministeren, der svarede; men i saa Fald beder jeg om Undskyldning. — Han kom imidlertid ikke længere ind paa min Bemærkning, end til at nedlægge den Paastand, at Forudsætningen for den var fuldkommen urigtig, og at der derfor ikke behøvedes nogen Tilføining af den Natur, som jeg havde antydet, paa det vedkommende Sted i Finantsloven. Nu tør jeg jo ingenlunde overfor den høie Minister sige, at hans Paastand ikke er rigtig — han kunde sige, at min Paastand var fuldkommen urigtig; men jeg tør ikke gjøre den samme Paastand om hans — men jeg vil kun sige, at der hører nogen mere Dplysning til, førend man kan sætte Tro og Tillid dertil; en saadan bar og tom Paastand er ikke tilstrækkelig til, at man kan fæste den fornødne Tillid til den. Jeg antager heller ikke, at det var Hs. Excellences Mening nu at ville give nærmere Dplysning angaaende dette Punkt; han vilde maaskee idag være frigtagen derfor og hellere give den paa et senere

Stadium, og det kan man jo ogsaa meget godt afvente. Jeg er overbevist om Hs. Excellences Beredvillighed til at give os al den Belærelse, han formaaer, i Særdeleshed da hans udmærkede parlamentariske Evner gjøre ham det saa let at give saadan Belærelse, og jeg skal derfor for Diebliffet finde mig tilfreds med, at vi kunne vente saadan Dplysning ved Sagens senere Behandling.

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet: Jeg vil dog ikke ønske, at den ærede Rigsdagsmand, som nu satte sig, skulde medbringe en urigtig Formening, naar han gaaer bort fra Thinget i Dag, og derfor troer jeg strax at burde sige, at han ikke kan vente nogen nærmere Dplysning fra mig. Jeg har vistnok den største Lyst til, forsaavidt jeg finder Dpfordring dertil, at gjøre Mit til, at „belære“ Thinget. Men jeg maa tilføie, at for at dette skal kunne have nogen Betydning, maa der ogsaa findes Beredvillighed til at lade sig belære; denne forekommer det mig, at den ærede Rigsdagsmand i særdeles ringe Grad er i Besiddelse af ligeoverfor hvad jeg yttre; og jeg tør derfor etheller haabe, at han vil blive belært ved hvad jeg yttre i denne Sag. Jeg vil derfor blot bemærke med Hensyn til hans Ytring, at det jo er selvfølgerigt, at hvad jeg her yttre kun kan fremkomme i min dobbelte Stilling, som Minister for Kirke- og Underviisningsvæsenet og som Repræsentrant for Kjøbenhavns Amts 1ste District, og ikke i nogen anden Egenkab. Med Hensyn til den af ham hentastede Paastand, som jeg meget beklager er fremkommen, og jeg antager, Flere ville gjøre det, da kan jeg kun derimod stille den Udtalelse, at den er urigtig. Jeg vilde kunne gjøre det allerede i min Stilling som Rigsdagsmand, ligesaa fuldt som enhver anden Rigsdagsmand; thi jeg troer, at ethvert Medlem her i Salen ligesaa bestemt vil kunne sige, at den af den ærede Rigsdagsmand udtalte Forudsætning er urigtig; men idet jeg tillige som Medlem af Ministeriet ligesaa fuldt og bestemt kan udtale, at bemeldte Forudsætning er urigtig, kan jeg vel ikke derved forhindre den ærede Rigsdags-